

Dětskýma očima - Veršobraní

V srpnu letošního roku vydala moravská básnířka Libuše Matysíková novou básnickou sbírku s názvem „Dětskýma očima - Veršobraní“. Již na pohled milá a půvabná publikace spatřila světlo světa v kroměřížské tiskárně Prcek& spol. s.r.o., ve městě autorce víc než blízském.

Téměř stostránkovou knížku doplnila svými něžnými ilustracemi Aida Legnerová-Líhová, členka literárního sdružení Mělnický Pegas, v němž působí i autorka. Není proto možné přehlédnout, že obě mají bohaté pedagogické zkušenosti z práce s dětmi a mládeží - Aida vyučuje výtvarný obor své žáky a Libuše byla pro změnu cvičitelkou dětské jógy a jako učitelka mateřské školy má dodnes vřelý vztah k lidové tvořivosti (básně *Hajaja; Pohádka o roce* a celý soubor básní z cyklu *Dětem, pro děti, s dětmi*. V něm přibližuje vnímavé dětské duši prostou krásu květin (*Sněženky; Karneval; Louka; Kopretiny*). Nápadité jsou básně, oslavující křestní jména malých hrdinů (*Jura; Rost'a; Martin; Katka; Žaneta; Barunka; Vlastík; Petr; Kát'a; Danuška; Verunko, korunko...*). Do světa říkadla nás zavádějí básně *Říkadla; Hra; Kousy, kousy; Říkadlo; Rýmy šprýmy; Tralala...*).

A co může být pro dětského čtenáře zajímavějšího, než pozvání do světa zvířátek? Takové říkánky jsou obsaženy v souboru *O zvířatech* (*Vlk; Slon; Medvídek Panda; Lev; Čáp; Opička; Očima satiry; Pasák; Bača; Králíci; Pán a jeho pes; dvě bajky o mravencích a ovádech; Přivezli jsme jezevčíka...*). Tentýž obraz je zastoupen i v již zmiňované básni *Říkadla*, ale i v dalších: *Byla jedna koza; Koza Líza; Říkadlo; Rýmy šprýmy...*).

Nesmírně půvabné, dá se říci uspávkové, jsou básně *Hajaja* a *Děti*.

Mně osobně nejvíc blízké jsou básně z cyklu *Vánoce a zimní verše*. Zde básnířka maluje bílou akvarelou křehké a čisté obrazy zimního času (*Zimní suita; Zima; Variace; Zimě a Medvědí variace*). Z ostatních básní v tomto oddílu dýchne na malé i velké čtenáře kouzlo adventu, vrcholící nejkrásnějšími svátky v roce - Vánocemi. Není možné přehlédnout, že toto období je i autorce nejmilejší, provázené krásou a láskou svých nejbližších. Vypovídají o něm básně: *PF; Večeře štědrovečerní; Jejdamane!; Nejkouzelnější ze všech kouzelných; Variace na koledu; Vánoční chvat; Až; dva sonety; Adventní čas; Pohádka Vánoc; Tichá noc; Distichon; Dárky; Hra Na básníka až po samotný vánoční Akrostich*.

Přesto, že soubor *Příběh o roku*, zejména úvodní báseň *Pohádka o roce*, nás provází přírodou od jara do zimy, jsou zimní verše předurčeny i k předčítání v dětských kolektivech. Přemýšlela jsem i o využití některých básní k logopedickému procvičování předškoláků (viz *Medvědí variace; Rýmy šprýmy; Tralala; Verunko korunko*).

Poměrně obsáhlý cyklus *Veršobraní*, ač určen dospělým čtenářům, poukazuje dětskýma očima na proměny přírody během roku (*V třešňové aleji; Jsem řeka; Jsem nebe; Probouzení; Slunce...*). Autorka rozumí „duši stromů“ a v řadě básní ji i opěvuje (*Lipová alej; Stromy; V třešňové aleji; Jasan; Kaštan; Bříza; Hrušky; Lípy; Bez alejí to není ono*), v nichž zároveň vyslovuje obavu nad jejich postupným ubýváním, které si uvědomuje při svých básnických toulkách přírodou.

Váží si „božího daru“, pro jiného tak samozřejmého - chleba (básně *Dar; Symbol chleba*).

Milými vzpomínkami na dětství a vzácné okamžiky s ním spojené, voní básně *Veršobraní; Ořech na dvoře; Vzpomínka na domov a Bílá káva*.

Poslední oddíl sbírky, nazvaný *Místa, která jsou mi blízka*, nás opět zavádí prostřednictvím vzpomínek do oblasti úrodné Hané - na rodný Karolín, Javorník, v němž básnička vyrůstala, a hlavně do vesničky Vrchoslavice, místa, v němž žije a tvoří dodnes.

Snad proto je nová knížka Libuše Matysíkové tak čistá a něžná - zavádí totiž čtenáře do svého nitra s pochopením, láskou, nadějí, ale hlavně s nadhledem, který umí vytvořit pouze vnímavé dětské oči.

V Mělníku 15.září 2013

Zpracovala : Jindra Lírová